

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

23 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Anatolie Țurcan

a judecat, fără citarea părților recursul ordinar declarat de procurorul-șef interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 martie 2017 în cauza penală în privința lui

Garanovschi Alexandr XXXX,
născut la XXXXX, originar și
domiciliat în or. XXXXX, str.
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 15.04.2015 - 04.05.2016 (prima instanță);***
- 2. 06.06.2016 – 29.03.2017 (instanța de apel);***
- 3. 22.08.2017 - 23.01.2018 (instanța de recurs).***

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 04 mai 2016, Garanovschi Alexandr, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu conține elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Î.M. „Vinia Traian” S.A. privind încasarea prejudiciului material a fost lăsată fără soluționare.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, de către organul de urmărire penală Garanovschi Alexandr a fost învinuit de faptul că, la 19 octombrie 2010 fiind directorul și fondatorul unic al S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., IDNO/c.f. – XXXXX intenționat și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari, a încheiat în orașul Taraclia din numele S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. cu Î.M. „Vinia Traian” S.A. IDNO-c/f XXXXX în persoana directorului Cristev S.F., acordul din 19 octombrie 2010 – anexa nr. 1 la contractul nr. 17/11/2009 din 17 noiembrie 2009, potrivit cărui S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în baza facturii fiscale XXXXX din 19 octombrie 2010 a procurat și a primit de la Î.M. „Vinia Traian” S.A. must concentrat în cantitate de 22 994 kg., cu prețul de 16 5035 lei/kg, la suma totală de 379 483 lei 66 bani cu TVA inclus, compusă din suc

concentrat de poamă roșie în cantitate de 1 176 kg și suc concentrat de poamă albă în cantitate de 21 818 kg, asumându-și obligația de a achita suma de 379 483,66 lei în beneficiul Î.M. „Vinia Traian” S.A., cu TVA inclus până la 01 noiembrie 2010, însă neavând intenția de a executa obligațiunile sale potrivit acordului din 19 octombrie 2010 - Anexa nr. 1 la contractul nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009 privind achitarea sumei de 379 483,66 lei, având această posibilitate, nu a achitat suma îndatorată către Î.M. „Vinia Traian” S.A. pentru livrarea mustului de poamă conform acordului supranumit, prin ce i-a cauzat Î.M. „Vinia Traian” S.A. un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Acțiunile lui Garanovschi Alexandr au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - *„Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari”*.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Garanovschi Alexandr să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu caracter administrativ-organizatoric în toate întreprinderile indiferent de forma lor pe un termen de 4 ani, înlocuirea măsurii preventive din obligația de a nu părăsi localitatea în arest preventiv și admiterea parțială a acțiunii civile depuse de partea vătămată Î.M. „Vinia Traian” S.A. cu dispunerea încasării de la Garanovschi Alexandr în beneficiul Î.M. „Vinia Traian” S.A. diferența dintre suma de 379 483,66 lei și suma încasată de la Garanovschi Alexandr conform deciziei Judecătorei Taracalia din 25 aprilie 2013.

În motivarea apelului declarat a invocat că, Garanovschi Alexandr prin sentința Judecătorei Taracalia din 04 mai 2016 a fost achitat, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii. Sentința dată o consideră ilegală deoarece vinovăția lui Garanovschi Alexandr s-a dovedit prin următoarele probe: declarațiile inculpatului Garanovschi Alexandr (vol. 3, f. d. 184-185; vol. 4, f. d. 104-105); declarațiile martorului Cristev Semion (vol. 4, f. d. 57-58, 68-69); declarațiile martorului Calciu Gheorghe Ivan (vol. 1, f. d. 96); declarațiile martorului Ambrosi Tudor XXXXX (vol. 1, f. d. 25-26); declarațiile martorului Chirneva Maria XXXXX (vol. 1, f. d. 89-90); declarațiile martorului Rizov Stepan XXXXX (vol. 3, f. d. 150-151); declarațiile martorului Curdov Tariana (vol. 4, f. d. 82-83); raportul Î.M. „Vinia Traian” S.A. nr. 03 din 14.01.2014, prin care Î.M. „Vinia Traian” a solicitat începerea urmăririi penale în privința lui Garanovschi Alexandr în legătură cu neîntoarcerea sumei bănești în mărime de 379 483 lei 66 bani (vol. I, f.d. 5-6); actul de inventariere a bunurilor S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. pentru includerea în componența masei debitoare, conform căruia în urma inventarierii s-a stabilit că must de struguri concentrat în valoare de 6 590 765,27 lei lipsea. De asemenea lipseau: coniac, șampanie, brendi, Salvento Muscat în sumă de 83 442,89 lei. (vol. 1, f. d.

32-35); copia deciziei Curții de Apel Cahul nr. 44/2012 din 27 februarie 2013, în baza căreia a fost pornit procesul de insolabilitate S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. (vol. 3, f. d.194-195); anunțul în Monitorul Oficial nr. XXXXX din XXXXX 2013 privind intentarea procesului de insolabilitate S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. (vol. 1, f. d. 39); informația din OCT Taraclia nr. 01-16/44 din 02 iunie 2014, conform căreia potrivit bazei de date cadastrale la data de 29 mai 2014 Garanovschi Alexandr avea dreptul de proprietate înregistrat pe următoarele bunuri imobiliare, situate pe teritoriul Republicii Moldova: un lot de teren cu numărul cadastral XXXXX și construcție cu numărul cadastral XXXXX, situat în s. XXXXX, r-nul XXXXX (vol. 1, f. d. 118); informația din OCT Taraclia nr. XXXXX, conform căreia potrivit bazei de date cadastrale la data de 29 mai 2014 S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. avea înregistrat cu drept de proprietate următoarele bunuri imobiliare, situate pe teritoriul Republicii Moldova: un lot de teren cu nr. cadastral XXXXX și construcții cu numerele cadastrale XXXXX - XXXXX, loturi de teren cu numerele cadastrale: XXXXXX, XXXXX XXXXX, situate în or. XXXXX (vol. 1, f.d. 119); informația privind livrările S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., efectuate conform facturilor fiscale în beneficiul întreprinderilor de diferite tipuri, pentru perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2010, conform căreia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a efectuat la 11 noiembrie 2010 livrări în beneficiul S.C. „Garvincom” S.R.L. (unde Garanovschi Alexandr era director, dar fiul acestuia Garanovschi Alexandr XXXXX, anul nașterii XXXXX - unicul fondator) în sumă de 461 500 lei fără TVA (vol. 1, f.d. 135-139); informația privind livrările S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., efectuate conform facturilor fiscale în beneficiul întreprinderilor de diferite tipuri, pentru perioada 01 ianuarie 2011-31 decembrie 2011, conform căreia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a efectuat la 03 mai 2011 livrări în beneficiul S.C. „Garvincom” S.R.L. (unde Garanovschi Alexandr era director, dar fiul acestuia Garanovschi Alexandr XXXXX, anul nașterii XXXXX - unicul fondator) în sumă de 525 000 lei fără TVA (vol. 1, f. d. 130-134); informația privind livrările S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., efectuate conform facturilor fiscale în beneficiul întreprinderilor de diferite tipuri, pentru perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2010, conform căreia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a efectuat la 27 februarie 2012 livrări în beneficiul S.C. „Garvincom” S.R.L. (unde Garanovschi Alexandr era director, dar fiul acestuia Garanovschi Alexandr XXXXX, anul nașterii XXXXX - unicul fondator) în sumă de 956 250 lei fără TVA (vol. 1, f.d. 127-128); informația despre cumpărăturile efectuate conform facturilor fiscale de la întreprinderi de diferite tipuri, pentru perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2010, conform căreia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a efectuat cumpărături de la S.C. „Garvincom” S.R.L. (unde Garanovschi Al. era director, dar fiul acestuia Garanovschi Alexandr XXXXX - unicul fondator) achiziții la data de 31 octombrie 2010 în sumă de 1 003 294,07 lei fără TVA, la 02 noiembrie 2010 - în sumă de 290 242,97 lei fără TVA, la 09 noiembrie 2010 - în sumă de 439 845,19 lei fără TVA, la 08 decembrie 2010 - în sumă de 21 923,89 lei fără TVA (vol.2, f.d. 1-24); informația despre

cumpărături efectuate de S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., conform facturilor fiscale de la întreprinderi de diferite tipuri, pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2011, conform căreia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a efectuat la 27.05.2011 achiziții de la „Garvincom” S.R.L. (unde Garanovschi A.I. de asemenea era director, dar fiul acestuia Garanovschi Alexandr XXXXX-unicul fondator) în sumă de 478 629,15 lei fără TVA (vol. 1, f.d. 156-172); informația despre conturile de decontare a S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. (vol. 2, f.d. 70-72); informația privind rotația mijloacelor bănești pe soldul bancar, tranzacțiilor și operațiunilor efectuate pe contul bancar S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în B.C. „Banca Socială” S.A. fil. Taraclia nr. XXXXX MDL pentru perioada 01.01.2010-31.12.2010, conform căreia la 24.11.2010 pe contul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a parvenit de la S.C. „Garvincom” S.R.L. suma de 10 000 lei, la 22.12.2010 - suma de 137 715 lei, la 30.12.2010 - suma de 12 000 lei. Ulterior sumele respective au fost transferate BC „Banca Socială” S.A. fil. Taraclia în contul stingerii creditelor, dobânzii și penalității. (vol. 2, f.d. 85-88); Informația privind rotația mijloacelor bănești pe soldul bancar, tranzacțiilor și operațiunilor efectuate pe contul bancar S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în BC „Banca Socială” S.A. fil. Taraclia XXXXX MDL pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011, conform căreia la 24.04.2011 pe contul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a parvenit de la S.C. „Garvincom” S.R.L. suma de 20 000 lei, care ulterior a fost transferată BC „Banca Socială” S.A. fil. Taraclia în contul stingerii creditelor, dobânzii și penalității. (vol. 2, f.d. 89-92); Informația despre rotația mijloacelor bănești pe soldul bancar, tranzacțiilor și operațiunilor efectuate, pe contul bancar nr. XXXXX MDL a S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în BC „Victoriabank” S.A. fil. nr.13 Taraclia, pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011, conform căreia pe acest cont S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. au fost transferate de S.C. „Garvincom” S.R.L. (unde Garanovschi A.I. de asemenea era director, dar fiul acestuia Garanovschi Alexandr XXXXX - unicul fondator), de la S.C. „Șefforța” S.R.L. (unde fiul lui Garanovschi A. XXX., Garanovschi Alexandr XXXXX, era director, iar soția acestuia - unicul fondator), de la S.C. „Irinocom” S.R.L. (directorul și fondatorul căreia era soția lui Garanovschi A. XXXXX., Nifontova Natalia) periodic sute mii de lei și de la același cont bancar S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. de asemenea periodic se transferau pe conturi bancare S.C. „Garvincom” S.R.L. și S.C. „Irinocom” S.R.L. sute mii de lei (vol. 2, f.d. 158-167); Informația oferită de I.F.S. o.Taraclia cu nr. XXXXX din 11.04.2014 despre conturile bancare a S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. (vol. 3, f.d. 2-7); Informația prezentată de oficiul teritorial Cahul ÎS „Camera Înregistrării de Stat” nr.60 din 30.04.2014, conform căreia de la 20.07.2004 până la 21.07.2011 directorul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. era Garanovschi Alexandr XXXXX, care în același timp era și unicul fondator al acestei societăți comerciale (vol. 3, f.d. 9-14); Copia tabelului definitiv al creanțelor S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. c/f XXXXX în procesul de insolvență, aprobat la 03.06.2013 de instanța de judecată au fost validate creanțele părții vătămate Î.M. „Vinia Traian” S.A. față de S.C. „Grand

Garanovschi” S.R.L. în proces de insolabilitate în sumă de 402 210,20 lei, iar în total instanța de judecată a aprobat creanțele creditorilor în proces de insolabilitate în suma totală 39 376 742,49 lei (vol. 3, f.d. 119-123); Informația Departamentului veniturilor și controlului vamal al Serviciului Vamal nr. XXXXX din 05.06.2014, conform căreia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în perioada 03.11.2010 - 03.11.2011 de nenumărate ori a exportat peste hotarele Republicii Moldova must de struguri concentrat. (vol. 3, f.d. 124-131); Copia hotărârii Judecătorei Taraclia nr. XXXXX din 25.04.2013 în vigoare la 26.05.2013, prin care cererea de chemare în judecată Î.M. „Vinia Traian” S.A. a fost admisă și s-a încasat în mod solidar de Garanovschi Alexandr, S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și S.C. „Garvincom” S.R.L. în beneficiul Î.M. „Vinia Traian” S.A. suma de 379 483,66 lei conform contractului de livrare nr. 17/11/09 din 11.09.2009 și acordului adițional la acest contract – 77 941,08 lei, de dobândă pentru toata perioada folosirii ilegale a mijloacelor bănești străine, în suma de 68 307,05 lei cu titlu de penalitate pentru fiecare zi de întârziere a neexecutării obligațiilor, conform pct. 3.2 a contractului nr. 17/11/09 din 17.09.2009, la suma de 156 186 lei cu titlu de recuperare a prejudiciului și venitului ratat în sumă de 20 451 lei 54 lei - cu titlu de recuperare a cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la înaintarea cererii de chemare în judecată, 2 269 lei cheltuieli legate de executarea încheierii judecătorești privind asigurarea acțiunii, în sumă totală 704 644,74 lei. (vol. 4, f. d. 89); Copia titlului executoriu Judecătorei Taraclia pe cauza penală nr. XXXXX privind încasarea în mod solidar de la Garanovschi Alexandr, S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și S.C. „Garvincom” S.R.L. în beneficiul Î.M. „Vinia Traian” S.A. a datoriei conform contractului de livrare cu nr. 17/11/09 din 11.09.2009 și acordului adițional la acest contract în sumă de 379 483,66 lei și dobânda în sumă de 77 941,08 lei. (vol. 4, f.d. 15-16); Copia actului de control al I.F.S. o.Taraclia S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. nr. 469308 din 23.02.2015, conform căruia, din luna octombrie 2012 această întreprindere nu a efectuat careva tranzacții și în luna noiembrie 2013 întreprinderea se anulează ca subiect al impunerii impozitului funciar pe TVA.

Totodată, conform rezultatelor controlului s-a depistat că la 31.12.2009 suma spre decontare a conducătorului întreprinderii Garanovschi Alexandr a fost 2 279 900,91 lei și la 31.12.2010 – 743 373,58 lei, așadar, din mijloacele indicate întreprinderea avea posibilitate să achite datoriile față de Î.M. „Vinia Traian” S.A. (vol. 4, f.d. 52-55, 84-86); Informația din oficiul teritorial Cahul Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” nr. XXXXX, conform căreia pe parcursul perioadei de la 01.01.2010 până la 02.03.2015: 1) S.C. „Irinocom” S.R.L. IDNO XXXXX: adresa juridică - or. XXXXX - director Nifontova Natalia; asociați: Nifontova Natalia - 100%; 2) S.C. „Șefforța” S.R.L. IDNO XXXXX - director XXXXX; asociații - Garanovscaia Tatiana - 100%; 3) S.C. „Garvincom” S.R.L., IDNO XXXXX: adresa juridică - or. XXXXX - director Garanovschi Alexandr, a.n.XXXXXX; asociați: Garanovschi Alexandr, XXXXX - 100% de la 21.07.2011 în Registrul de stat au fost introduse modificări datele privind noul director al

întreprinderii - Garanovschi Alexandr, XXXXX; 4) S.C. „Lenoxco” S.R.L. IDNO XXXXX: adresa juridică -or. XXXXX; director - Nifontova Natalia; asociați - Nifontova Natalia -100% (vol.4, f.d.61); Copia ordonanței de începere a urmăririi penale din 02.11.2014 în baza art. 190 alin. (5) CP RM pe cauza penală XXXXX pe faptul acțiunilor de escrocherie a lui Garanovschi Alexandr XXXXX în legătură cu neachitarea de către S.C. „Grans Garanovschi” S.R.L. în beneficiul S.R.L. ”Molinar Grup” a datoriei în sumă de 15 615 Euro (vol. 4, f.d. 75); Copia cererii S.R.L. „Molinar Grup” nr. XXXXX din 03.06.2014 privind pornirea în privința lui Garanovschi Alexandr XXXXX, director al S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a dosarului penal pe semnele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) CP RM în legătură cu neachitarea de către directorul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Molinar Grup” a datoriei în sumă de 15615 Euro. (vol. 4, f.d. 76); Copia ordonanței de începere a urmăririi penale din 02.11.2014 în baza art. 190 alin. (2) lit. c) CP pe cauza penală nr. XXXXX pe faptul acțiunilor de escrocherie a lui Garanovschi Alexandr Ivan în legătură cu neachitarea de către S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. persoanei fizice I. Nebunu a datoriei în sumă de 32 574 lei. (vol. 4, f.d. 77); Copia cererii lui Nebunu I. privind neachitarea de către S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a datoriei în sumă de 32 574 lei. (vol. 4, f.d. 78); Copia ordonanței de începere a urmăririi penale din 02.11.2014 în baza art. 190 alin. (5) CP RM pe cauza penală nr. XXXXX pe faptul acțiunilor de escrocherie a lui Garanovschi Alexandr în legătură cu neachitarea de către S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în beneficiul S.R.L. „Торговый Дом «Виктория»” a datoriei în sumă de 366 600 Euro. (vol. 4, f.d. 79); Copia cererii S.R.L. „Торговый Дом «Виктория»” privind intentarea dosarului penal în privința lui Garanovschi Alexandr Ivan în legătură cu neachitarea de către S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a datoriei în sumă de 366 600 Euro. (vol. 4, f.d. 80-81).

Apelantul a menționat că, în conformitate cu alin. 2 pct. 15 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Astfel, apelantul a considerat netemeinic motivul părții apărării în folosul achitării lui Garanovschi Alexandr, privind faptul că litigiu pe faptul neînțoarcerii de către S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a datoriei către Î.M. „Vinia Traian” S.A. în sumă de 379 483,66 lei poartă un caracter exclusiv civil și trebuie să fie soluționat numai pe calea procesului civil și că, în acțiunile lui Garanovschi Alexandr lipsește careva aspect penal, ceea ce era în contradicție cu practica judiciară pe dosare penale analogice.

Totodată, apelantul a menționat că în cazul supus judecății, inculpatul Garanovschi Alexandr pe parcursul perioadei formării prezentei datorii față de partea vătămată Î.M. „Vinia Traian”

S.A., precum și pe parcursul procesului judiciar confirma și promitea că va achita datoria față de partea vătămată, însă când vinea timpul acțiunilor reale, se vedea că Garanovschi Alexandr încă înaintea pornirii procesului insolvenței S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., dispunând de mijloace financiare pentru achitarea datoriei față de Î.M. „Vinia Traian” S.A. nu a achitat aceasta, adică cuvintele lui Garanovschi Alexandr nu corespundeau acțiunilor acestuia.

Totodată, despre situația reală financiară a S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. știa doar Garanovschi Alexandr. Partea vătămată Î.M. „Vinia Traian” S.A. putea doar să presupună cum stau lucrurile financiare la această întreprindere. A atenționat, că chiar și atunci când Garanovschi Alexandr activa în calitate de președinte al raionului și o parte din salariul acestuia era încasat silit în mărimea stabilită conform titlului executoriu în contul achitării datoriei, nici atunci Garanovschi Alexandr nu întreprindea acțiuni reale privind efectuarea achitărilor suplimentare în beneficiul Î.M. „Vinia Traian” S.A. în contul achitării datoriei, continuând doar să promită achitarea datoriilor, adică, comportamentul clasic al escrocilor, care promit să execute obligațiunea, însă nu o execută.

Mai mult ca atât, partea vătămată a fost nevoită să încheie cu S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. acordul din 19.10.2010 - Anexă nr. 1 la contractul nr. 11/11/09 din 17.11.2009, ca să primească careva garanții de primire spre termenul stabilit de la întreprinderea inculpatului restituiri financiare, deoarece deja atunci partea vătămată avea motive temeinice să presupună că inculpatul vindea persoanei terțe mustul de struguri concentrat produs din materie primă livrată de partea vătămată, însă și aceste măsuri și precauțiuni nu i-au ajutat părții vătămăte să primească bunurile sale.

Astfel, apelantul în concluzie, a considerat că în timpul ședinței de judecată s-a confirmat necondiționat că Garanovschi Alexandr s-a folosit de lacunele legislației civile, chiar și în caz de existență a unei hotărâri judecătorești privind încasarea din contul debitorului în beneficiul creditorului a datoriei, prin perfectarea, transferarea de către debitorul a activelor sale pe numele rudelor sale, prin alte persoane, lipsa de careva bunuri înregistrate pe numele lui, toate acestea fac imposibilă executarea silită a hotărârii judecătorești pe cauza civilă, că Garanovschi Alexandr de la început nu avea intenția să execute obligațiile privind întoarcerea părții vătămăte a bunurilor acestuia.

Mai mult ca atât, apelantul a invocat că, în cazul examinării cauzelor de acest fel numai prin legislație civilă, fără aspectul penal, vor apărea situații când cu bună-credință, comercianții și cetățenii simpli pot fi privați de bunurile sale de către escroci, iar nepedepsirea și lipsa la escroci a fricii de a fi atrași la răspundere penală le va da un stimul de săvârșire a noi infracțiuni de escrocherie. În atare situații nu va fi atins scopul legii penale, prevăzut de art. 61 Cod penal și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Vina lui Garanovschi Alexandr de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, acuzarea a considerat-o dovedită pe deplin.

3.2. Partea vătămată S.A. „Vinia Traian”, reprezentată de directorului Cristev S.F., a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii, prin care cauza penală să fie restituită spre rejudecare în prima instanță.

În cererea de apel a invocat că, instanța de fond la examinarea cauzei penale incomplet și insuficient a cercetat materialele dosarului, fapt ce a condus la emiterea unei sentințe ilegale, deoarece la examinarea completă și multaspectrală a circumstanțelor cauzei, a invocat că, prin hotărârea Judecătoriai Taraclia nr. XXXXX din 25 aprilie 2013, intrată în vigoare la 25 mai 2013 a fost dispusă încasarea în mod solidar de la S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., S.R.L. „Carvincom” și Garanovschi Alexandr în beneficiul S.A. „Vinia Traian” a sumei de 379 483,66 lei cu titlu de datorie, 77 941,08 lei - dobânda pentru folosirea ilegală a mijloacelor bănești străine, 68 307,05 lei penalitate, 156 186 pentru pierderi și venitul ratat, 20 457,54 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de achitarea taxei de stat, 2 269 lei cheltuieli legate de executarea măsurilor de asigurare a acțiunii, sau în total suma de 704 644,74 lei. Totodată, prin încheierea Judecătoriai Taraclia din 14.06.2012 au fost întreprinse măsuri de asigurare, prin aplicarea sechestrului asigurător asupra bunurilor și mijloacelor bănești ce aparțin S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L în sumă de 704 644,74 lei.

Astfel, apelantul a susținut că, prin acțiunile ilegale a directorului S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Alexandr Garanovschi părții vătămate S.A. „Vinia Traian” i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 379 483,66 lei.

Astfel, inculpatul fiind directorul al S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și ulterior președinte al Consiliului raional Taraclia abuziv s-a folosit de încrederea acordată de partea vătămată S.A. „Vinia Traian” în persoana directorului Cristev XXXXX., care a presupus că legal și benevol transmite marfă către S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., iar escrocheria în cazul dat a fost finisată din momentul de facto a transmiterii bunului și dreptului de proprietate asupra acestuia în beneficiul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L..

Mai mult ca atât, apelantul a susținut că instanța de judecată incorect a constatat circumstanțele de fapt și incorect a apreciat relațiile juridice între partea vătămată și inculpat ca subiecți comerciali, ceia ce în mod considerabil a influențat asupra aprecierii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii.

Astfel, apelantul a considerat că vina inculpatului a fost confirmată prin declarațiile lui Ambrosi Tudor, Chirneva Maria, Curdova Tatiana, Cristev Semion, Rizov Stepan și probele cercetate. Astfel, argumentul instanței privind faptul neconfirmării vinovăției lui Garanovschi Alexandr, îl consideră neîntemeiat.

Totodată, a considerat neîntemeiate argumentele instanței de fond și părții apărării în privința faptului că între inculpat și partea vătămată S.A. „Vinia Traian” sunt exclusiv doar relații de ordin civil.

Astfel, apelantul a susținut că în acțiunile lui Garanovschi Alexandr persista elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și, mai mult ca atât, în acțiunile lui erau prevăzute și elementele infracțiunii în baza art. 191 alin. (5), art. 196 alin. (4), art. 244 alin. (2), art. 245 alin. (2), art. 252 alin. (2), lit. b), art. 320 Cod penal.

Apelantul a mai menționat că inculpatul Garanovschi Alexandr s-a eschivat de la instanțele de drept și se afla în Bulgaria, iar sentința Judecătoriai Taraclia de fapt l-a eliberat de atragere la răspundere pe inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 martie 2017, pronunțată integral la 15 mai 2017, au fost respinse apelurile, ca nefondate și menținută sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a constatat circumstanțele cauzei, anume că fapta imputată inculpatului nu conține elementele infracțiunii.

Mai mult ca atât în cadrul ședinței de apel au fost direct cercetate probele prezentate de ambele părți.

Astfel, instanța de apel a notat că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, instanța de apel a menționat și faptul că, ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, instanța de apel a reținut că însuși prin probele în cauză nu a fost demonstrată intenția lui Garanovschi Alexandr de a încheia contractul nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009 cu S.A. „Vinia Traian”, privind primirea și vinderea sucului concentrat de poamă albă și roșie cu ulterioara neexecutare a obligațiilor contractuale și urmărirea scopului dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane. Or, toate afirmațiile inculpatului Garanovschi Alexandr, au confirmat că el nu a avut intenția de a însuși bunurile altei persoane,

și anume producția vinicolă a S.A. „Vinia Traian”, dar din cauza situației materiale grele și a faptului că S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a fost declarat în proces de insolabilitate a fost în imposibilitate de a se achita cu S.A. „Vinia Traian”, așa cum având datoriile în baza creditelor acordate de Băncile Comerciale, celor din urmă a fost oferit dreptul prioritar la stingerea datoriilor.

Totodată, instanța de apel a conchis că, nu au fost constatate temeiuri de a pune la îndoială afirmațiile inculpatului Garanovschi Alexandr, precum că nu s-a eschivat de la plata datoriei față de S.A. „Vinia Traian” potrivit hotărârii judecătorești din 25 aprilie 2013 și el figurând deja ca persoană fizică în procesul civil respectiv, se achita conform documentului executoriu, adică i se încasau din salariu sume de bani în contul stingerii datoriei.

Astfel, instanța de apel a reținut că în speță, apelantul S.A. „Vinia Traian” a invocat vinovăția directorului S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Alexandr Garanovschi la o stare grea financiară a acestei societăți, ceea ce a servit temei pentru intentarea procesului de insolabilitate. Însă, din hotărârea Curții de Apel Cahul din 24 aprilie 2015, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2015 au fost respinse cererile înaintate de lichidatorul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Ambrosi Tudor și S.R.L. „Agarista Agricola” cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Garanovschi Alexandr, ca neîntemeiate, așa cum nu s-a constatat că persoana în cauză a contribuit la apariția stării de insolabilitate a debitorului.

Totodată, instanța de apel a reținut că, nici un martor și anume persoanele care au activat în cadrul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. nu au declarat că inculpatul Garanovschi Alexandr pe parcursul deținerii funcției de director la societatea pe acțiuni a întreprins careva măsuri ilegale sau a comis alte careva acțiuni ilegale.

Mai mult ca atât, în instanțele de judecată nu au fost prezentate probe directe privind intenția lui Garanovschi Alexandr la dobândirea prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor S.A. „Vinia Traian”. Astfel, S.A. „Vinia Traian” a acționat în judecată S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. cu acțiune privind încasarea datoriei și tuturor obligațiilor financiare prevăzute de contract și legislația civilă, cererea de chemare în judecată S.A. „Vinia Traian” a fost admisă și s-a încasat în mod solidar din contul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., S.R.L. „Garvincom” și Garanovschi Alexandr în beneficiul S.A. „Vinia Traian” în total suma de 704 644,74 lei (vol. I, f.d. 20).

Instanța de apel a considerat că, motivarea procurorului în cererea de apel este pur formală, bazată doar pe teorie cu noțiuni și concluziile generale comportamentului unui escroc, însă aceste noțiuni nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare. Or, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Din considerentele menționate, instanța de apel a conchis că argumentele procurorului că vinovăția inculpatului a fost probată prin înscrisurile din cauză au fost neîntemeiate, or probele date fiind examinate și apreciate de prima instanță în mod corespunzător.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că anterior acțiunea civilă depusă în instanța de judecată de către S.A. „Vinia Traian” împotriva S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a fost admisă integral și a fost încasată în total suma de 704 644,74 lei în mod solidar de la S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Garanovschi Alexandr și „Garvincom” S.R.L., iar hotărârea respectivă nu a fost atacată, fapt confirmat personal de inculpat în ședința instanței de fond.

Instanța de apel, a reținut și faptul că Alexandr Garanovschi nu acționa ca persoană fizică la momentul colaborării comerciale cu S.A. „Vinia Traian”, dar avea calitatea de director, respectiv toate acțiunile erau din numele persoanei juridice S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., în privința căreia ulterior a fost inițiat procesul de insolvență.

Instanța de apel a reținut că, procurorul a considerat că prin probele anexate la materialele dosarului, prin care se reflecta activitatea S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și relațiile acesteia cu alte persoane fizice și juridice demonstra faptul că Garanovschi Alexandr folosindu-se de relațiile de prietenie create cu conducerea S.A. „Vinia Traian” pe perioada conlucrării mai îndelungate și abuz de încredere a însușit bunurile altei persoane, însă aceste dovezi și temeiurile invocate de procuror nu au confirmat intenția lui Garanovschi Alexandr de a comite infracțiunea imputată. Or, a fost stabilit, că întreprinderea S.A. „Vinia Traian” a conlucrat o perioadă îndelungată de timp și careva obiecții față de obligațiile asumate S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. nu au fost.

Instanța de apel a conchis că, nu este relevant nici argumentul privind folosirea lui Garanovschi Alexandr de lacunele legii civile, la încheierea contractelor or, la efectuarea altor careva acțiuni civile-juridice ambele părți contractante se bucură de drepturi în mod legal și egal.

Totodată, instanța de apel a respins temeiurile acuzării privind posibilitatea S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. de a se achita cu S.A. „Vinia Traian”, așa cum s-a luat în considerație doar acele relații contractante, pe când S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. activa în calitate de persoană juridică și respectiv avea mai multe obligații cât față de persoane fizice, atât și față de persoane juridice.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra netemeinicei apelului declarat de procuror, ca bazat pe niște concluzii unipersonale și teorii, care nu s-a ajustat la cazul supus judecării și nu a putut sta ca bază pentru emiterea unei sentințe de condamnare.

Cu referire la apelul depus de partea vătămată S.A. „Vinia Traian”, instanța de apel a respins afirmațiile acestea, că instanța de fond la emiterea sentinței supuse apelului a încălcat prevederile legii procesuale, așa cum partea vătămată doar a făcut referire la acest fapt, însă nu a indicat care anume norme legale au fost încălcate de către prima instanță.

Totodată, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, a considerat neîntemeiat argumentul părții vătămate că directorul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Alexandr Garanovschi s-a folosit de încrederea S.A. „Vinia Traian” și a dobândit prin înșelăciune bunurile părții vătămate, atunci când ultimul binevol i-a predat marfa. După cum a fost menționat, directorul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Alexandr Garanovschi acționa din numele persoanei juridice și după încheierea contractului nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009 cu S.A. „Vinia Traian”, la 19 octombrie 2010 a fost încheiat acordul privind procurarea materiei prime, iar ulterior în urma neexecutării obligațiilor contractuale prin hotărârea judecătorească din 25 aprilie 2013 s-a încasat în beneficiul S.A. „Vinia Traian” în total suma de 704 644,74 lei.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că potrivit contractului de fidejusiune din 16 august 2012, potrivit căruia Garanovschi Alexandr și-a asumat obligația ca persoană fizică să răspundă față de creditorul S.A. „Vinia Traian” pentru executarea obligațiilor debitorului S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în baza contractului nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009, atunci instanța a stabilit că, termenul de valabilitate a contractului dat era până la achitarea integrală a datoriei. (vol. I, f.d. 106-107).

Totodată, instanța de apel a considerat că, nu a fost întemeiat apelul părții vătămate precum că instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. avea posibilitatea reală de a achita datoria față de S.A. „Vinia Traian” pentru marfa livrată, așa cum a fost menționat mai sus S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. era persoană juridică și avea mai multe obligații față de alte persoane juridice și fizice. Mai mult ca atât, în urma inițierii procesului de insolvență față de S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., S.A. „Vinia Traian” a fost inclus în lista creditorilor, respectiv drepturile deținute urmează să fie realizate în cadrul procesului de insolvență.

Astfel, instanța de apel a concluzionat asupra nemeinicii argumentelor apelantului S.A. „Vinia Traian” precum că Garanovschi Alexandr a însușit ilicit bunurile altei persoane. Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului, precum că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Garanovschi Alexandr a adus S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. la starea inițierii procesului de insolvență, așa cum potrivit hotărârii Curții de Apel Cahul din 24 aprilie 2015, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2015 au fost respinse cererile înaintate de lichidatorul S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Ambrosi Tudor și

S.R.L. „Agarista Agricola” cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Garanovschi Alexandr, ca neîntemeiate, așa cum nu s-a constatat precum că persoana în cauză a contribuit la apariția stării de insolvabilitate a debitorului.

Instanța de apel a respins și argumentul părții vătămate, că inculpatul intenționat doar promitea că va restitui datoria formată în urma livrării mărfii de către S.A. „Vinia Traian”, din motiv că această intenție nu a fost confirmată prin probe veridice și utile.

Instanța de apel a notat că, apelantul S.A. „Vinia Traian” în susținerea apelului a făcut referire doar la niște presupuneri și documente, care prin sine nu prezentau material confirmativ la intenția lui Garanovschi Alexandr de a dobândi ilicit prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altei persoane, fiind reflectate doar actele care reflecta activitatea întreprinderii, dar din declarațiile martorilor audiați în cadrul instanței de fond și instanței de apel, de asemenea în acțiunile inculpatului nu s-au constatat elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal. Or, latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit, dobândirea ilicită, și anume dobândirea mărfii și mijloacelor bănești, care însă nu s-a confirmat în ședința de judecată prin înscrisuri, documente, probe, cât și declarațiile martorilor, care au indicat, că între S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și S.A. „Vinia Traian” existau niște relații comerciale o perioadă îndelungată de timp. Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani. Or, potrivit practicii judiciare, este necesar ca instanțele judecătorești să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art. 190 Cod penal) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere. Obiect material al escrocheriei îl poate constitui bunurile, precum și drepturile asupra acestora, dobândite în mod ilicit. Drepturile dobândite ilicit asupra bunurilor v-or constitui obiect material al escrocheriei, dacă ele asigură în continuare posibilitatea de a deține, a folosi și a dispune de obiectul escrocheriei (bunul). Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Alături de alte circumstanțe, intenția este demonstrată prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei, care-și asumă angajamentul, la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului; achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; prezentarea, la încheierea tranzacției, a unor documente false; încheierea tranzacției în numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Astfel, instanța de apel a menționat că primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul

intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Or, nu a fost dovedit, că la momentul încheierii contractului nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009 S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în persoana directorului Garanovschi Alexandr urmărea scopul sustragerii bunurilor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Astfel, instanța de apel a considerat că, apelurile sunt nefondate, iar instanța de fond a pronunțat o sentință legală și întemeiată, prin care a ajuns corect la concluzia cu privire la necesitatea achitării lui Garanovschi Alexandr învinuit de organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod Penal fiind achitat, pe motiv că fapta nu conține elementele infracțiunii

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la 08 iunie 2017, invocând drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului indică că, în acțiunile inculpatului nu pot fi găsite elementele unor obligațiuni civile, ci doar elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, așa cum inculpatul pe toată perioada relațiilor de conlucrare între S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și S.A. „Vinia Traian” și apariția ulterioară a datoriei față de partea vătămată, s-a eschivat de la plata obligațiilor contractuale, având posibilitatea reală de a se achita pentru marfa livrată, însă aceste argumente au fost lăsate fără vre-o apreciere obiectivă și completă de prima instanță și instanța de apel.

Recurentul consideră că, vinovăția inculpatului este probată prin documentele anexate la cauza penală și cercetate în ședințele de judecată, or, aceste probe fiind examinate, au fost apreciate unilateral, neobectiv și incomplet fără colaborare cu alte probe în complex, astfel fiind apreciate eronat de instanțele de judecată.

Mai mult ca atât, acțiunea civilă depusă în instanța de judecată de către S.A. „Vinia Traian” împotriva S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., a fost admisă integral și s-a încasat în total suma de 704 644,74 lei în mod solidar de la S.C. „Garanovschi” S.R.L., Garanovschi Alexandr și „Garvincom” S.R.L. Hotărârea respectivă nu a fost atacată, fapt confirmat personal de inculpat în ședința de judecată în prima instanță. Însă, după examinarea cauzei civile, Garanovschi Alexandr a plecat peste hotarele țării, în Bulgaria, neavând intenția să poarte răspundere penală, nici materială, cel puțin să restituie prejudiciul cauzat părții vătămate.

Acuzarea, consideră că motivele invocate de prima instanță și apel, precum că inculpatul a fost achitat în lipsa elementelor infracțiunii, nu sunt susținute de actele dosarului, întrucât

sentința este nemotivată, în apelul procurorului fiind prezentată situația de fapt, probele administrate, precum și analiza elementelor constitutive ale infracțiunii față de care s-a dispus achitarea inculpatului.

Mai mult ca atât, recurentul consideră că nu poate fi acceptată achitarea inculpatului, deoarece probele prezentate de acuzatorul de stat, inclusiv martorii și partea-vătămată, interogați într-un proces public și sub jurământ, avertizați fiind conform art 312 Cod penal, pentru darea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin vinovăția acestuia, iar raționalmente aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de procuror în defavoarea inculpatului și ca temei se invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Instanța de recurs menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt se invocă dezacordul recurentului cu aprecierea probelor de către instanța de apel, probe care în viziunea recurentului confirmă vinovăția inculpatului.*

Astfel, Colegiul lărgit precizează că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe

noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o motivare amplă, în urma căreia s-a ajuns la concluzia justă privind menținerea sentinței fiind justificat concluzionat că fapta încriminată lui Garanovschi Alexandr nu întrunește elementele infracțiunii. Colegiul penal lărgit susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate și totodată, presupusa înșelăciune apărută din partea inculpatului nu este confirmată sau stabilită prin probe concludente, astfel o sentință de condamnare nefiind pasibilă de a fi bazată pe presupuneri.

Înșelăciunea ca element al escrocheriei se poate manifesta prin prezentarea unor date false sau prin ascunderea unor informații a căror anunțare era obligatorie. Datele false se pot referi atât la personalitatea infractorului sau a altor persoane, cât și la unele obiecte, fenomene. Actele de înșelăciune pot fi înfăptuite pe cale verbală, în scris ori folosind ambele căi simultan, însă în cazul dat, conform materialelor cauzei, nu a fost demonstrată anume intenția lui Garanovschi Alexandr de a încheia contractul cu nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009 cu S.A. „Vinia Traian”, privind primirea și vinderea sucului concentrat de poamă albă și roșie cu ulterioara neexecutare a obligațiilor contractuale și urmărirea scopului dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane. Or, prin afirmațiile inculpatului Garanovschi Alexandr, s-a constatat că el nu a avut intenția de a însuși bunurile altei persoane, și anume producția vinicolă a S.A. „Vinia Traian”, iar din cauza situației materiale grele și a faptului că în privința S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. a fost intentată procedura de insolabilitate, a fost în imposibilitate de a se achita cu S.A. „Vinia Traian”, iar având datoriile în baza creditelor acordate de Băncile Comerciale, celor din urmă le-a fost oferit dreptul prioritar la stingerea datoriilor.

Totodată, Colegiul penal lărgit conchide că, nu au fost constatate temeieri de a pune la îndoială afirmațiile inculpatului Garanovschi Alexandr, precum că nu s-a eschivat de la plata datoriei față de S.A. „Vinia Traian”, fiind relevant că acțiunea civilă depusă în instanța de judecată de către S.A. „Vinia Traian” împotriva S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., a fost admisă integral și a fost încasată în total suma de 704 644,74 lei în mod solidar de la S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., Garanovschi Alexandr și „Garvincom” S.R.L., iar potrivit

hotărârii judecătorești din 25 aprilie 2013 unde inculpatul figura deja ca persoană fizică în procesul civil respectiv, suma se achita conform documentului executoriu, adică i se încasau din salariu sume de bani în contul stingerii datoriei.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că inculpatul Alexandr Garanovschi nu acționa ca persoană fizică la momentul colaborării comerciale cu S.A. „Vinia Traian”, dar avea calitatea de director, respectiv toate acțiunile erau din numele persoanei juridice S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L., în privința căreia ulterior a fost inițiat procesul de insolvență.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că procurorul a considerat că prin probele anexate la materialele dosarului, prin care se reflecta activitatea S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. și relațiile acesteia cu alte persoane fizice și juridice demonstra faptul că Garanovschi Alexandr, folosindu-se de relațiile de prietenie create cu conducerea „Vinia Traian” S.A. pe perioada conlucrării mai îndelungate și abuz de încredere, a însușit bunurile altei persoane, însă aceste dovezi și temeiurile invocate de procuror nu au confirmat intenția lui Garanovschi Alexandr de a comite infracțiunea imputată. Or, a fost stabilit, că întreprinderea S.A. „Vinia Traian” a conlucrat o perioadă îndelungată de timp și careva obiecții față de obligațiile asumate de S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. nu a înaintat.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat. Or, nu a fost dovedit incontestabil, că la momentul încheierii contractului nr. 17/11/09 din 17 noiembrie 2009 S.C. „Grand Garanovschi” S.R.L. în persoana directorului Garanovschi Alexandr urmărea scopul sustragerii bunurilor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că, recursul este nefondat, iar instanța de apel a pronunțat o decizie legală și întemeiată, prin care a ajuns corect la concluzia cu privire la necesitatea achitării lui Garanovschi Alexandr de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie.

Analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a menținut sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea probelor demonstrează nevinovăția lui Garanovschi Alexandr în comiterea infracțiunii incriminate și a emis o decizie legală.

În viziunea Colegiului penal lărgit, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței instanței de apel, procurorul în cadrul judecării apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentarea probelor suplimentare în confirmarea învinuirii, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel

revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, în cadrul apelului, deși s-a solicitat condamnarea, probe în confirmarea învinuirii procurorul nu a prezentat. Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit menționează că, recunoașterea sau nerecunoașterea vinei de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate prin prisma prevederilor art. 66 Cod de procedură penală este un drept al inculpatului, iar vinovăția lui urmează de a fi dovedită, probată de către partea acuzării prin probe pertinente și concludente.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal lărgit conchide, că partea acuzării în susținerea apelului asupra sentinței instanței de fond prin care a fost achitat inculpatul, nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, care ar confirma vinovăția, or apelul declarat conține descrierea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu interpretarea acestor probe în formă tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise, ca de altfel și recursul declarat se referă la aprecierea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpatului.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt fie în instanța de fond, sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și instanța de apel s-a expus motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

De asemenea, Colegiul penal reține că motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de procuror, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal lărgit subliniază că, de fapt S.A. „Vinia Traian” a depus plângere împotriva inculpatului la 12 ianuarie 2014, privind neexecutarea hotărârii Judecătorei Taraclia, rămasă definitivă la 25 mai 2013 (f.d. 5-6, vol. I), astfel actele dosarului confirmă neexecutarea hotărârii, dar nu comiterea escrocheriei.

În concluzie, Colegiul penal lărgit constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dând o apreciere corectă probelor administrate, examinându-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune respingerea recursului, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se respinge, ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul-șef interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, în cauza penală în privința lui *Garanovschi Alexandr XXXXX* cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 martie 2017.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan